

عنوان مقاله:

الگوی مدیریت شهری یکپارچه در مدیریت بحران

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مدیریت بحران و HSE در شریان های حیاتی، صنایع و مدیریت شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

علیرضا حاج محمدی - لیسانس کارتوگرافی از دانشگاه تهران، دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی برنامه ریزی شهری و نقشه بردار -
کاداستر اداره کل ثبت اسناد و املاک استان

خلاصه مقاله:

تمام جوامع با یک سوال کلیدی روبرو هستند، برای توانمند سازی دولت جهت انجام وظایف ضروری خود درست زمانی که با عوامل متعددی در تنگنا قرار دارد و محدود شده است چه اقداماتی باید انجام داد؟ هر چند این توازن و مخصوصا در شهرهای ایران تا حدودی روان است. در سراسر کشور از روستاهای کوچک گرفته تا استانهای پهناور برای تجربه و آزمایش در این خصوص باید اقداماتی صورت گیرد. این آزمایشها و تجربیات بعنوان ابزارهای حکومتی و تکنیکهای اصلاحات اداری در درون دولت که توانایی تغییر را خواهد داشت بوجود خواهد آمد. یکی از این موارد تبدیل دولت به مکانیسم مشارکت عمومی می توان اشاره کرد ثانيا به همکاری بین دولتها، بخش خصوصی و سازمانهای اجتماعی در مقابله با مجموعه ای از مشکلات اجتماعی در حال رشد که با تغییرات سریع اقتصادی روبرو هستند را می توان نام برد. شهرها برای انسانها و ثروت مثل آهن ربا هستند. با این حال اغلب در موارد اضطراری آسیب پذیر هستند و در این موارد ساکنان آنها در رنج بسر می برند. در نتیجه نیاز به یک سیستم مدیریت واکنش با پاسخ دقیق و راندمان بالا لازم و ضروری است. از اینرو ایجاد چنین سیستمی برای دولت لازم و ضروری به نظر می رسد. پاسخ اضطراری به چالش های عمده هر شهر مدرن و دولت شهرها باید در برنامه هر دولت مقتدری باشد. بنابراین ایجاد یک سیستم واکنش اضطراری یکپارچه برای مدیریت شهر با یک ساختار پیچیده برای مقابله با شرایط غیر منتظره باید در لایه های خدماتی، آموزشی، بهداشتی، مخصوصا دسترسی و حمل و نقل و ... باید در هر طرح شهری پیش بینی شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران مدیریت شهری توانمند سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/362790>

